

[Nathalie Lind.]

regeringen overvejer at foretage en symbolsk nedsættelse af medlemsbidraget på linje med, hvad andre lande som f. eks. Schweiz og Frankrig har gjort. Eller vil man, hvis flertallet i UNESCO fastholder sin holdning over for Israel, overveje at tage andre skridt? UNESCO er eller burde være en absolut upolitisk organisation.

I den erklæring, jeg nævnte før, af 13. december 1974, gav den tidligere regering udtryk for, at man fortsat ville virke for, at tendensen til at indskrænke de enkelte medlemslandes rettigheder blev brudt. Jeg går ud fra, at den nuværende regering fastholder denne linje, men jeg vil med interesse afvente, hvilke konkrete initiativer man vil tage i denne anledning.

Poulsgaard (FP):

Det, der kalder mig op, er hr. Lysholt Hansen. Han beskæftigede sig jo meget indgående med os, og vi fik at vide, som vi har hørt så mange gange, at vi var sådan et fælt højreparti. Nu vil jeg slet ikke deltage i den diskussion om højre eller venstre, for det er nogle gamle dogmer, der ikke hører hjemme i et moderne samfund, og det ved hr. Lysholt Hansen også udmærket.

Men det, striden står om, hr. Lysholt Hansen, er det velfærdssamfund, som vi har fået opbygget, og som vi skal bevare. Herom er alle enige. Jeg har sagt det før, og jeg ved godt, at det er fuldstændig spildt at sige det i denne sal, men det skal siges alligevel. Dengang venstre og højre sloges, var der brug for et venstre, da var der et folkeligt krav. Da socialdemokratiet i 1920'erne og 1930'erne sloges for den lille mand, var det også berettiget. Nu har vi fået et velfærd, hvordan skal vi så administrere det velfærd? Vi skal hjælpe de syge og de svage i samfundet, og det har vi rigeligt råd til, men det, vi ikke skal, hr. Lysholt Hansen, er alle disse ting, der er blevet puttet ind, og som er fuldstændig urimelige.

Jeg kan for at belyse, hvad jeg mener, nævne et par eksempler. Nu har det ærede medlem hr. Johan Nielsen været heroppe og tale om personlige forhold, og så vil jeg også gøre det.

Jeg kørte min kone på sygehus og hentede hende, da hun skulle hjem, som den gode ægtemand, jeg er. Så fik jeg at vide, at

det kunne jeg få penge for, jeg kunne få 80 kr. for at køre hende til Sønderborg og tilbage igen. Ja, men sådan noget er jo fuldstændig vanvittigt. Det skal ses i relation til, at nu har socialdemokratiet sagt: vi sørger for jer fra vugge til grav, men så plyndrer vi jer sørme også sådan i skat, at I ikke har råd til den lille smule endda. Lad da folk selv få lov til at administrere deres penge lidt.

Børnehaver og den slags ting. Et af det høje tings medlemmer, der i dag er minister, har givet udtryk for, at han ikke kunne forstå, at man skulle have en pædagogisk embedseksamen for at skifte ble på et barn, og jeg vil give den minister ret.

Vi er kommet hen i, at vi skal administrere, vi stiller krav, de skal have uddannelse til ditten og datten. I de glade 1960'ere lå dette folketing på maven for alle pressionsgrupper. Her bag de tykke mure troede man, det var folkets røst, man hørte, når en eller anden pressionsgruppe stillede krav, og da man troede, at rigdommen ingen ende havde, kunne man roligt støtte de krav.

Det er den grøft, vi skal op af. Vi skal have frihed under ansvar for det enkelte individ, og det er det, fremskridtspartiet står for. Vi skylder vore efterkommere, at vi får rettet skuden op. Vi har et Danmark, som vi vil bevare, men vi har også en forpligtelse til at bevare det, og her er det, jeg synes, at det begynder at skorte, når vi hele tiden skal høre på, at vi er sådan nogle fæle, reaktionære nogle. Nej, hr. Lysholt Hansen, vi er danske, og mange af vore vælgere er gode kongelige socialdemokrater, der har indset, at det kongelige danske socialdemokrati er kørt i den forkerte grøft, og derfor slutter de nu op om fremskridtspartiet.

Jeg kan nævne andre ting. Jeg var en af den ude at holde et kulturforedrag i en kunstforening, og dér blev jeg også beskyldt for, at jeg var fascist, og jeg ved ikke alt hvad jeg blev beskyldt for. Jeg tillod mig at stille den højtærede formand et spørgsmål: hvor mange medlemmer af denne kunstforening har en akademisk uddannelse? Der var 100 medlemmer, og over 50 havde en akademisk uddannelse. Hvis ikke det er socialhjælp til en velbjærget, så ved jeg ikke. Og gudhjælpemig om ikke jeg fik 700 kr. for det, som fritidsloven skulle betale. Ja, men er der ingen i dette ting, der snart kan be-